

odszkodowania z tytułu strat, które poniósł rolnik, jeżeli nie był on w stanie w pełni skorzystać z ustanowionego w rozporządzeniu terminu do składania wniosków?

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1973/2004 z 29 października 2004 r. w sprawie ustanowienia szczegółowych zasad zastosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców (Dz.U. L 345, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 5 października 2011 r. w sprawie T-19/06 Mindo Srl przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 19 grudnia 2011 r. przez Mindo Srl

(Sprawa C-652/11 P)

(2012/C 49/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mindo Srl (przedstawiciele: C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości wyroku z dnia 5 października 2011 r. w sprawie T-19/06 Mindo Srl przeciwko Komisji Europejskiej, i, co za tym idzie
- odesłanie sprawy Sądowi celem ponownego jej rozpatrzenia ze względu na to, że zaskarżony wyrok pozbawił Mindo prawa do pełnej kontroli sądowej w pierwszej instancji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie oparte zostało na dwóch następujących zarzutach naruszenia przepisów postępowania:

Sąd Unii Europejskiej twierdzi, że Mindo nie ma interesu prawnego w kontynuacji niniejszego postępowania ze względu na to, iż nie odniesie żadnej korzyści ani z uchylenia zaskarżonego wyroku ani w związku z powództwem Alliance One International Inc. („Alliance One”) o zwrot części zapłaconej grzywny, ani w związku z powództwami odszkodowawczymi osób trzecich.

Po pierwsze wnosząca odwołanie twierdzi, że należy uchylić powyższe stwierdzenia ze względu na to, iż naruszają one mające zastosowanie przepisy, opierają się na preinaczonych okolicznościach faktycznych, a w każdym razie rozumowanie, które do nich doprowadziło, jest niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne.

Po drugie wnosząca odwołanie twierdzi, że należy uchylić zaskarżony wyrok ze względu na to, iż pozbawia on Mindo prawa dostępu do sądu (a w konsekwencji prawa do pełnej kontroli sądowej), lub też, w przypadku, gdy należy rozumieć zaskarżony wyrok jako stwierdzający, że Mindo i Alliance One powinny były wnieść razem skargę w pierwszej instancji, ze względu na naruszenie ich prawa do obrony.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 5 października 2011 r. w sprawie T-39/06, Trancatab przeciwko Komisji, wniesione w dniu 20 grudnia 2011 r. przez Trancatab SpA w likwidacji

(Sprawa C-654/11 P)

(2012/C 49/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Trancatab SpA w likwidacji (przedstawiciele: C. Osti, A. Prastaro i G. Mastrantonio, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku [Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 5 października 2011 r. w sprawie T-39/06, Trancatab SpA przeciwko Komisji (zwanego dalej „wyrokiem”), w zakresie, w jakim Sąd stwierdza w nim, że należy uznać Standard Commercial Copr. (a zatem Alliance One) za odpowiedzialną solidarnie za popełnione przez Trancatab naruszenia;
- obniżenie w konsekwencji kwoty grzywny nałożonej na Trancatab, stwierdzenie nieważności części art. 2 lit. c) [decyzji Komisji C(2005) 4012 wersja ostateczna w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 ust. 1 WE (sprawa COMP/C.38.281/B.2 — Surowiec tytoniowy — Włochy (zwanego dalej „wyrokiem”)] i orzeczenie, że grzywna powinna być obliczana mając na uwadze obrót Trancatabu wynoszący 32,338 mln EUR na rok obrotowy zakończony w marcu 2005 r., zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17/62 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności tej decyzji, w zakresie w jakim stosuje do Trancatabu mnożnik 1,25 do podstawowej kwoty grzywny;
- uchylenie wyroku, w zakresie w jakim Sąd oddał w nim zarzuty Trancatabu, dotyczące: a) nieobniżenia nałożonej grzywny w konsekwencji braku rzeczywistego wpływu